

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/220/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1220204821
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1220204821.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Královej a členov senátu JUDr. Ivany Jahnovej a JUDr. Nadeždy Wallnerovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: X. T. Š.B., M. R. XX.XX.XXXX, X. Ž. Š., M. R. XX.XX.XXXX, G. Q.: Na B. XX/D, Q., deti rodičov - matky: I. S. Š. U., M. R. XX.XX.XXXX, Q.: Na B.K. XX/D, Q., zastúpená advokátskou kanceláriou IKRÉNYI & REHÁK, s.r.o., so sídlom: Šoltésovej 2, Bratislava, IČO: 36 854 808, a otca: J. Š., M. R. XX.XX.XXXX, Q.: Na B.K. XX/F, Q., zastúpený Advokátskou kanceláriou Andrej Vlk, s.r.o., so sídlom: Gallayova 12, Bratislava, IČO: 47 255 714, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 06. októbra 2020, č.k. 27P/114/2020-54, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Bratislava II zo dňa 06. októbra 2020, č.k. 27P/114/2020-54 potvrdzuje.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava II uznesením zo dňa 06. októbra 2020, č.k. 27P/114/2020-54, nariadil neodkladné opatrenie, ktorým dočasne zveruje maloletého T. Š., M. R. XX.XX.XXXX J. L. Ú. Ž. Š., M. R. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky. Súd zároveň dočasne upravil styk otca s maloletým T. Š., M. R. XX.XX.XXXX a maloletou Ž. Š., M. R. XX.XX.XXXX, v každom kalendárnom týždni v pondelok od 15.00 hod. do 18.30 hod., v každom kalendárnom týždni v utorok od 15.00 hod. do 18.30 hod., v každom párnom kalendárnom týždni od piatku od 15.00 hod. do nedele do 18.00 hod., s tým že otec si deti prevezme v školskom zariadení a po ukončení styku odovzdá deti matke v mieste jej bydliska. Matke uložil povinnosť maloleté deti na styk s otcom riadne pripraviť a otcovi styk s maloletými deťmi umožniť. Matke a otcovi uložil vzájomne povinnosť odovzdať všetky informácie o maloletých deťoch. Vo zvyšnej časti súd prvej inštancie návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Neodkladné opatrenie nariadil do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie v rámci svojho odôvodnenia uviedol, že návrhom zo dňa 07.09.2020, doručeným súdu prvej inštancie dňa 07.09.2020, sa matka domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým súd zverí maloletého T. Š., M. R. XX.XX.XXXX J. L. Ž. Š., M. R. XX.XX.XXXX, dočasne do osobnej starostlivosti matky I. S. Š.B. U., ktorá je oprávnená maloletých zastupovať a spravovať ich majetok v bežných veciach. Súčasne uviedla, že navrhuje, aby otec J. Š., bol dočasne oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi každý pondelok a utorok od 15:00 do 18:30, každý párný kalendárny týždeň od piatku 15:00 do nedele 18:00, počas Vianočných prázdnin od 25.12. od 18:00 do 30.12. do 18.30 hod. Navrhla, aby bol otec oprávnený maloleté deti v stanovené dni a hodiny prevziať od matky pred bytom matky a v prípade návštevy školy počas školských dní priamo v budove navštevovanej školy, a aby bol povinný maloleté deti matke v stanovené dni a hodiny pred bytom matky odovzdať, pričom matka je povinná maloleté deti na styk s otcom riadne pripraviť a otcovi styk s maloletými deťmi umožniť. Súčasne

matka v rámci svojho návrhu navrhla, aby ona aj otec si boli vzájomne povinní odovzdávať všetky informácie o maloletých deťoch. Navrhovateľka alebo odporca sú povinní podať v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia návrh na úpravu výkonu práv a povinností k maloletým deťom, alebo návrh na rozvod manželstva navrhovateľky a odporcu spojený s konaním o úpravu práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode manželstva. Neodkladné opatrenie sa žiadala nariadiť na čas do právoplatnosti rozhodnutia o zverení maloletých detí alebo na čas do právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva navrhovateľky a odporcu a úprave práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode. O trovách konania navrhla rozhodnúť tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

3. Matka v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uviedla, že maloletý Jakub a maloletá Ž. sa narodili z manželstva uzavretého medzi matkou a otcom maloletých detí, ktoré manželstvo už dlhodobo nefunguje a neplní svoj účel. Z uvedeného dôvodu sa rodičia maloletých detí približne pred rokom dohodli na ukončení ich vzájomného spolužitia. Spoločnú domácnosť však zdieľali do konca mája 2020. Doterajšiu starostlivosť o maloleté deti zabezpečovali obaja rodičia s pomocou rodičov matky. V súčasnosti sa na starostlivosti o maloleté deti dohodnúť nevedia, čo je podľa názoru matky zapríčinené tým, že otec dopad rozpadu manželstva a rodiny na maloleté deti zľahčuje až bagatelizuje, kým matka sa snaží hľadať systematické riešenie čo najvhodnejšie pre stabilizáciu detí, ich navyknutie na novú rodinnú situáciu; ako aj tým, že otec navrhuje striedavú starostlivosť o deti, pričom na argumenty a konštruktívne návrhy matky dlhodobo nereagoval a nebol schopný ani vysvetliť a preukázať, ako chce zabezpečiť starostlivosť o deti v kontexte pracovného vyťaženia, ktoré mu neumožňuje zabezpečenie rannej starostlivosti o deti, pričom v minulosti takúto starostlivosť ani v období potreby nezabezpečoval - pokiaľ nemohla rannú starostlivosť zabezpečiť matka, zabezpečovali ju vždy rodičia matky. Ďalej matka uviedla, že maloleté deti dlhodobo vnímali ukončenie vzťahu ich rodičov a s ním spojené napätie. Z uvedeného dôvodu matka v decembri 2019 iniciovala v akreditovanej organizácii Úsmev ako dar poradenstvo, s cieľom adaptovať maloleté deti na nastávajúcu situáciu, prípadne upraviť komunikačný, či výchovný prístup k nim v tomto pre ne náročnom období. Otec sa po jednom stretnutí konanom v januári 2020 odmietol zapojiť do tohto procesu. Dopad na deti sa osobitne prejavil po odsťahovaní sa otca zo spoločnej domácnosti, kedy boli deti konfrontované s praktickým dopadom a trvalosťou odľuky rodičov. Vzhľadom na komunikačnú otvorenosť matky a odmietavý a súčasne výchovne značne ostrý a autoritatívny prístup otca k deťom vyjadrujú deti svoju neistotu a emočné vplyvy viac v prítomnosti matky, ktorá sa im na základe odporúčaní a pod odborným vedením organizácie Úsmev ako dar snaží vytvoriť domov s čo najintenzívnejším pocitom bezpečia, porozumenia, lásky a stability. Matka považovala za potrebné doplniť, že okrem rozpadu manželstva rodičov maloletých detí sú deti ovplyvnené aj ďalšími významnými zmenami vplývajúcimi na ich emočný stav, in concreto zmena ich bydliska a nástup maloletej Ž. do školy. Matka zároveň uviedla, že si je vedomá nezastupiteľnej úlohy otca v živote maloletých detí a tejto úlohe nechce nijako brániť, naopak vzťah otca s deťmi chce plne podporovať a prispievať k jeho rozvoju. Z uvedeného dôvodu matka otcovi opakovane prostredníctvom mailovej komunikácie predkladala viaceré návrhy na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom spočívajúce v ich zverení do osobnej starostlivosti matky s rozšírenou úpravou styku otca, ktoré návrhy zohľadňovali pracovné možnosti otca a aktuálne potreby maloletých detí, najmä potrebu stabilizácie prostredia a tiež ich emočného a psychického stavu za súčasnej maximalizácie ich styku s otcom. Všetky návrhy matky otec odmietol, pričom trval na striedavej starostlivosti, ktorá starostlivosť je podľa presvedčenia matky, ako aj doterajších odborných odporúčaní nevhodná. Vzhľadom na opakované neúspešné pokusy matky dospieť s otcom ku konsenzu vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, matka dospela k záveru, že v dohľadnej dobe ku konsenzu ani nedôjde, preto je potrebné starostlivosť o maloleté deti súdne upraviť. V opačnom prípade sa budú spory medzi rodičmi maloletých detí prehlbovať, čo môže mať negatívny vplyv aj na stav maloletých detí. Matka poukázala na skutočnosť, že pre deti vytvorila stabilnú domácnosť v štvorzbovom byte na adrese Na B. XX/D, Q., ktorý za týmto účelom kúpila a zariadila. Tu majú deti plne zariadené samostatné detské izby vhodné tak na hranie, oddych, ako aj na plnenie si školských povinností. Súčasne toto prostredie, ktoré je prostredím trvalým, vytvára dobrý základ pre stabilizáciu maloletých detí a poskytuje im istotu stabilného domova, ktorý aktuálne potrebujú. Naproti tomu otec má podľa informácií matky prenajatý byt - dvojgarsónku o výmere 49 m², v ktorom deti nemajú detskú izbu, a v ktorom sa v obývacej časti nachádza rozťahovací gauč a v spálni manželská posteľ. Deti nemajú v tomto byte dostatočné zázemie a súkromie. Matka konštatovala, že nielen nedostatočné bytové podmienky otca, ale najmä ním navrhované sťahovanie detí z domácnosti do domácnosti po každom druhom dni by pre deti bolo mimoriadne náročné a pravdepodobne by malo negatívny dopad na ich psychický a emočný stav. Vo

vzťahu k možnosti zabezpečiť osobnú starostlivosť o maloleté deti riadnym spôsobom matka uviedla, že pracuje v spoločnosti z oblasti informačných technológií, v ktorej má dostatočne flexibilný pracovný čas, ako aj možnosť pracovať z domu. Zamestnávateľ jej vytvára podmienky na riadnu starostlivosť o deti a na usporiadanie pracovného času tak, aby zodpovedal potrebám detí. Naproti tomu otec do práce vstáva o 4.30 hod., pracovný čas má fixný od 5.00 hod. až 5.30 hod. do 14.30 hod. Otec tak nemá možnosť zabezpečiť rannú starostlivosť o maloleté deti spočívajúcu v zobudení detí, príprave raňajok pre ne, zabezpečení ich rannej hygieny a privedení detí do školy na 8.00 hod.

4. Súd prvej inštancie po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 326 ods.1, § 331 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), a § 1, § 2 ods. 1, § 360 ods. 1, § 361, § 367 ods.1, zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), a vecne tým, že s poukazom na citované zákonné ustanovenia, vyhodnotiac zistené okolnosti súd prvej inštancie dospel k záveru, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia je čiastočne dôvodný. Z obsahu návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia a k nemu pripojených listinných dôkazných prostriedkov mal za preukázané, že rodičia maloletých detí nežijú v spoločnej domácnosti od júna 2020, v súčasnosti sa na starostlivosti o maloleté deti nevedia dohodnúť. Matka preferuje zverenie maloletých detí do jej osobnej starostlivosti s úpravou styku otca s maloletými deťmi, čo deklarovala viacerými návrhmi adresovanými otcovi, naproti tomu otec má za to, že nateraz je v záujme maloletých detí striedavá starostlivosť v 2-dňových intervaloch. Vzhľadom na skutočnosť, že k dohode ohľadne starostlivosti o maloleté deti nedošlo v období troch mesiacov, túto nemožno predpokladať ani do budúcnosti. Javí sa preto ako nutný autoritatívny zásah súdu, keďže v opačnom prípade by boli ohrozené záujmy maloletých detí, a to možnými spormi rodičov vedúcimi k destabilizácii ich emočného stavu. Je nutné konštatovať, že maloleté deti sú značne poznačené novou životnou situáciou, in concrete rozpadom ich rodiny, ktorému rozpadu prechádzalo emočné napätie v rodine nepriaznivo vplývajúce na duševné zdravie maloletých detí, ako aj zmenou ich bydliska, čo sa prejavilo v ich správaní. Zlé znášanie novej rodinnej situácie maloletými deťmi preukazujú aj nimi nakreslené obrázky, ktoré boli pochmúrne, javili známky agresivity a hnevu. Za daných okolností, je v prvom rade v záujme maloletých detí ich stabilizácia v jednom primárnom a plnohodnotnom mieste, ktoré môžu vnímať ako bezpečné a domovské. Práve stabilizácia maloletých detí im umožní navyknúť si na novú rodinnú situáciu, čo bude viesť, k zlepšeniu ich emočného a psychického stavu. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že nateraz je v záujme maloletých detí z vyššie už uvedených dôvodov ich zverenie do starostlivosti matky, ktorému záujmu musí ustúpiť záujem otca o striedanie maloletých detí v 2-dňových intervaloch. Matka osvedčila, že je schopná vykonávať osobnú starostlivosť o maloleté deti riadnym spôsobom, má na to vytvorené bytové podmienky, ako aj vzhľadom na ústretový prístup jej zamestnávateľa, časové podmienky, koná v záujme maloletých detí, o čom svedčí, že za účelom zlepšenia emočného stavu detí a ich vyrovnanie sa s novovzniknutou situáciou zabezpečila odbornú pomoc prostredníctvom akreditovanej organizácie Úsmev ako dar. Na podklade uvedeného súd prvej inštancie návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, v časti ktorou žiadala o zverenie maloletých detí do jej osobnej starostlivosti vyhovel.

5. Návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia v časti, ktorou navrhovala, aby jej bolo priznané právo zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok v bežných veciach súd prvej inštancie zamietol. Právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok priznáva Zákon o rodine obom rodičom, a to tak v bežných, ako aj v podstatných veciach, rozdiel spočíva v tom, že pokiaľ ide o rozhodovanie rodičov o bežných veciach maloletého dieťaťa a o spravovanie jeho majetku v bežných veciach môže rozhodovať každý z rodičov samostatne, zatiaľ čo pre rozhodovanie o podstatných veciach maloletých detí a spravovanie ich majetku v podstatných veciach je potrebný konsenzus oboch rodičov. Právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok patrí obom rodičom bez ohľadu na to, ktorý z rodičov sa o maloleté dieťa osobne stará a možno ho obmedziť iba pozastavením výkonu, obmedzením výkonu alebo úplným pozbavením výkonu rodičovských práv a povinností. Vzhľadom na skutočnosť, že výkon rodičovských práv a povinností otca k maloletým deťom nie je obmedzený, pozastavený, rovnako otec nie je pozbavený výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, nie sú splnené zákonné podmienky na priznanie výlučného práva na zastupovanie maloletých detí a spravovanie ich majetku matke.

6. Vzhľadom na dočasné zverenie maloletých detí do osobnej starostlivosti matky a otcov nepopierateľný záujem podieľať sa na starostlivosti o ne súd prvej inštancie upravil styk otca v rozsahu uvedenom vo výroku II. uznesenia. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že uvedená úprava styku otca s maloletými

deťmi je nateraz postačujúca, rešpektujúca právo maloletých detí na zachovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s ich otcom, ktorý má nezastupiteľnú úlohu v ich živote. Otec rovnako ako matka bude mať priestor stráviť s maloletými deťmi každý druhý víkend, teda tráviť s deťmi čas voľnočasovými aktivitami. V časti ktorou navrhovala matka upraviť styk otca s maloletými deťmi počas vianočných prázdnin súd návrh matky zamietol, nakoľko v tejto časti nie je nevyhnutná bezodkladná úprava pomerov, rovnako matka súdu neuviedla dôvody pre úpravu styku otca s maloletými deťmi počas vianočných sviatkov v takomto rozsahu.

7. O trovách konania rozhodol súd podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku.

8. Proti tomuto rozhodnutiu podal otec maloletých detí v zákonnej lehote odvolanie. Otec má za to, že odvolanie podáva z dôvodu, že neboli splnené procesné podmienky, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ako hlavný dôvod pre vydanie neodkladného opatrenia súd uvádza skutočnosť, že rodičia maloletých detí sa nevedia dohodnúť na úprave starostlivosti o maloleté deti, keď matka preferuje zverenie maloletých detí do jej starostlivosti a otec preferuje model striedavej starostlivosti. Treba uviesť, že rodičia maloletých detí spolu nežijú v spoločnej domácnosti od mesiaca jún 2020 a počas tohto mesiaca zabezpečovali starostlivosť o maloleté deti podľa modelu, ktorý bol zaužívaný aj počas ich manželského spolužitia. Počas letných školských prázdnin každý z rodičov zabezpečoval starostlivosť o deti v týždňových cykloch, ktoré boli dojednané samotnými rodičmi, čo potvrdzuje aj matka vo svojom e-maili adresovanom otcovi dňa 13.7.2020. Táto úprava s ukázala späťne ako veľmi vhodná pre maloleté deti, obaja z rodičov pre maloleté deti zabezpečili plnohodnotný prázdninový program a deti spomínajú na takto prežité prázdniny pozitívne. V čase od začiatku školského roku až do doručenia uznesenia otcovi starostlivosť o deti zabezpečovali rodičia na princípe striedavej starostlivosti a to tak, že rodič, ktorý prevzal v piatok maloleté deti v školskom zariadení, zabezpečoval starostlivosť o maloleté deti až do nasledujúceho pondelka, kedy maloleté deti odviezol do školského zariadenia, kde ich popoludní prevzal druhý rodič, ktorý zabezpečil starostlivosť do stredy rána a následne od stredy popoludnia do piatka rána zabezpečoval starostlivosť prvý rodič. Tento model starostlivosti o deti sa osvedčil, deti si na neho veľmi rýchlo zvykli, akceptujú ho a podľa ich vyjadrení im aj vyhovuje. Otec má za to, že návrh na vydanie neodkladného opatrenia doručený súdu dňa 7.9.2020, ako aj samé neodkladné opatrenie sú z tohto hľadiska predčasné a nebola preukázaná potreba neodkladnej úpravy starostlivosti rodičov o maloleté. Absentuje tak jeden zo základných predpokladov pre vydanie neodkladného opatrenia. Na druhej strane otec uviedol, že treba konštatovať, že realizáciou neodkladného opatrenia došlo k narušeniu stability, ktorá sa začala po ukončení manželského spolužitia a skončení školských prázdnin začala u detí vytvárať. Podľa názoru otca deti na striedavú starostlivosť reagovali veľmi dobre, boli spokojné s tým, že s obidvomi rodičmi tvoria približne rovnaký čas a otec nezaregistroval v ich správaní ani ich školskom prospechu zmeny, ktoré by svedčili o opaku. Sledujúc primárne záujem detí teda možno konštatovať, že režim striedavej starostlivosti o deti tak, ako bol realizovaný v mesiacoch september a október 2020, možno považovať za vhodný. Otec má za to, že predpoklady striedavej starostlivosti sú splnené u oboch rodičov. Je síce pravdou, že matka disponuje bytom vo výlučnom vlastníctve, avšak tento nadobudla za výraznej kooperácie otca, keď tento po tlaku zo strany matky súhlasil s podpisom dohody o zúžení bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Týmto konaním otec de facto umožnil, aby si matka požičala finančné prostriedky na kúpu bytu a následne ho aj kúpila. Späťne možno konštatovať, že otcov súhlas a jeho ústretovosť boli chybou, nakoľko vlastníctvo bytu teraz matka zneužíva ako argumentačnú zbraň v tomto konaní. Otec v rámci svojho odvolania poukázal na to, že aj on si plánuje zabezpečiť bývanie kúpou vlastného bytu, avšak až po rozvode manželstva z prostriedkov z vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, nakoľko vzhľadom na jeho vek a príjmové pomery nie je možné financovať kúpu bytu hypotekárnym úverom tak, ako to bolo možné u matky. Dovtedy bude otec riešiť svoju bytovú otázku formou nájmu, čo však nemožno považovať za neschopnosť zabezpečiť plnohodnotnú starostlivosť o maloleté deti, keďže nájom je aj v dnešnej dobe v Slovenskej republike bežným spôsobom zabezpečenia bývania. Navyše treba súd upozorniť, že rodičia aj po ukončení manželského spolužitia bývajú v bezprostrednej blízkosti, keď si doslovne „vidia do okien“. Aj z tohto priestorového hľadiska možno podľa otca konštatovať, že neexistuje žiadna prekážka, ktorá by bránila striedavej starostlivosti rodičov o maloleté deti a deti by sa pri striedavej starostlivosti presúvali len v rámci jedného bytového komplexu. Vo vzťahu k časovým možnostiam rodičov zabezpečiť starostlivosť o deti otec uviedol, že aj otec je schopný zabezpečiť starostlivosť o deti aj v ranných hodinách, keďže jeho zamestnávateľ mu v tejto veci vychádza plne v ústrety, o čom svedčí aj potvrdenie zamestnávateľa, ktoré otec priložil k

tomuto odvolaniu. Dal súdu do pozornosti, že matka je o tomto ústretovom prístupe zamestnávateľa otca už dlhšiu dobu informovaná a aj počas mesiacov september a október 2020 počas trvania striedavej starostlivosti otec bežne zabezpečil starostlivosť o deti v ranných hodinách. Otec má za to, že práve na strane matky (a to napriek potvrdeniu jej zamestnávateľa priloženému k návrhu) existujú obavy, že jej pracovná vyťaženosť jej bráni venovať sa deťom v popoludňajších hodinách. Keďže rodičia žijú bezprostrednej blízkosti, a preto otec má možnosť vidieť, kedy matka chodí domov v dňoch, kedy zabezpečuje starostlivosť o deti. V zásade možno konštatovať, že pretrváva stav, ktorý bol bežný už počas trvania manželského spoluzitia rodičov, keď matka chodí zo zamestnania domov až vo večerných hodinách, a teda v súčasnej dobe starostlivosť o deti v tom čase zabezpečuje jej matka. Otec uviedol, že počas manželského spoluzitia rodičov okrem starostlivosti o deti v popoludňajších hodinách počas pracovného týždňa otec zabezpečoval chod domácnosti, keď navaril (ako profesionálny kuchár) deťom večeru, upratoval byt apod. Matka sa vzhľadom na svoju pracovnú vyťaženosť a neskoré príchody domov z práce týmto činnostiam nevenovala. Uvedené potvrdzuje aj tá skutočnosť, že maloleté deti preberá zo školského zariadenia vo veľkej miere ich stará mama. Aj keď má otec vzhľadom na šoférske schopnosti starej mamy maloletých detí a jej viaceré dopravné kolízie z nedávnej minulosti oprávnené obavy z toho, aby stará matka zabezpečovala dovoz a odvoz detí zo záujmových krúžkov v popoludňajších a podvečerných hodinách, nespochybňuje právo starých rodičov na styk s vnúčatami. Na strane druhej má za to, že by starí rodičia nemali suplovať starostlivosť rodičov o deti na úkor druhého rodiča a to najmä v situácii, keď otec po dohode so zamestnávateľom upravil svoj pracovný čas a je schopný zabezpečovať starostlivosť o deti v rozsahu rovnakom, ak nie dokonca väčšom, ako matka. Matka počas pracovného týždňa trávi s deťmi málo času väčšinou vo večerných hodinách a je potom len logické, že deti sú pri nej nepokojné, keďže pociťujú deficit kontaktu s matkou a majú potrebu bojovať o jej priazeň a pozornosť. Podľa názoru otca je matka jedinou osobou, ktorá evidentne nedokáže emočne zvládnuť jej odlúčenie od detí v čase, keď sú s otcom. Uvedené sa prejavilo počas letných prázdnin, ktoré maloleté deti trávili na Liptove, na ktoré spomínajú ako na najlepšie strávený čas počas prázdnin. Bola to práve matka, ktorá večer deti pravidelne telefonicky kontaktovala a sťažovala sa im, ako jej chýbajú a ako za nimi plače. Je len logické, že maloleté deti po celom dni strávenom hrou a vystrájaním boli unavené a tieto telefonáty matky ich len rozrušili a rozľúťostili. Uvedené však skôr svedčí o nesprávnom prístupe matky ako o tom, že by maloleté deti nezvládali odlúčenie od matky. Práve v takýchto situáciách je úlohou rodičov snažiť sa deťom zvyknutie na novú situáciu uľahčiť, budovať u nich rovnocenný vzťah k obojmu rodičovi a nie prenášať na nich ich ľútosť a frustráciu. Otec chápe, že maloleté deti mohli matke chýbať a nepochybuje o tom, avšak nesúhlasí s tým, aby matka svojim správaním narušovala ich emocionálnu rovnováhu. Výsledkom je potom vyjadrenie maloletej Žofie v organizácii Úsmev ako dar, keď prejavila obavu o matku, aby sa jej niečo nestalo, a preto musí byť pri nej. Po zvážení vyššie uvedených skutočností možno konštatovať, že podanie návrhu na vydanie neodkladného opatrenia sledovalo skôr uspokojenie vnútornej frustrácie matky a nie oprávnený záujem maloletých detí. Otec v rámci svojho odvolania uviedol, že maloleté deti sa modelu striedavej starostlivosti praktizovanému rodičmi v mesiacoch september a október 2020 prispôbili, preto zásah do tohto modelu neodkladným opatrením považuje otec za kontraproduktívny. Navyše, návrh bol podaný začiatkom mesiaca september, kedy matka nemohla v žiadnom prípade vedieť, ako budú maloleté deti na striedavú starostlivosť reagovať. Je pravdou, že rozvod manželstva a ukončenie manželského spoluzitia vo všeobecnosti môže vyvolávať u maloletých detí problematické prežívanie, ale práve preto je potrebné u detí navodiť čo najskôr pocit stability a navodiť režim, ktorý im zabezpečí čo najširší možný kontakt s obidvomi rodičmi, pričom striedavá starostlivosť sa javí v tomto prípade ako najvhodnejší a najspravodlivejší model. Otec uviedol, že bohužiaľ konštatovať, že návrh matky na vydanie neodkladného opatrenia a jeho vydanie v tejto chvíli budovanie stability zmarili. Poukázal na to, že matka v návrhu opakovane uvádza, že sa snažila s otcom na starostlivosť o deti dohodnúť, predložila mu niekoľko návrhov, avšak otec na tieto návrhy nereagoval, čo navodzuje dojem, že otec bol pri riešení tejto otázky pasívny. Toto tvrdenie nie je pravdivé, nakoľko otec matke opakovane a dlhodobo uviedol, že považuje za najvhodnejší práve model striedavej starostlivosti a toto svoje stanovisko náležite zdôvodňoval. Táto komunikácia prebehla v ústnej aj písomnej podobe, pričom ako dôkaz priložil e-mail a komunikáciu cez SMS. Pri komunikácii cez SMS sú uvedené rukou aj presné časy odoslania správ, nakoľko tieto nebolo možné vytlačiť priamo z aplikácie a k ich tlačí došlo až po preposlaní na e-mailové konto otca skoda.anton@gmail.com dňa 24.10.2020. Ako vyplýva z priložených dôkazov otcom aj matkou, matka navrhovala otcovi úpravu styku s maloletými deťmi, ktorý sa približoval modelu striedavej starostlivosti, keď otec by bol oprávnený sťkať sa s maloletými deťmi viackrát počas týždňa v popoludňajších hodinách počas ich záujmových krúžkov a v podstate by len vo večerných hodinách deti odovzdal matke, u ktorej by deti prespali. Z tohto hľadiska s javí ako kľúčový problém matky s tým, aby

deti u otca prespávali aj počas týždňa. Vzhľadom na vek detí a ich pozitívny vzťah k oboj rodičom však nevidíme žiaden dôvod, aby deti u otca neprespávali aj počas týždňa. V matkou navrhovanom modeli sa otec v podstate mení na osobu, ktorá zabezpečuje dopravu detí na záujmové krúžky a následne domov k matke. Vo vzťahu ku kresbám, ktoré matka predložila v organizácii Úsmev ako dar a ktoré majú mať pochmúrny nádych, otec uvádza, že považuje za zaujímavé, že počas času tráveného neho deti takéto kresby nekreslia. A treba uviesť, že výtvarná tvorba hlavne maloletej Ž. je viac než bohatá. Pre ilustráciu prikladáme fotokópie kresieb a iných výtvorov, ktoré deti vytvorili u otca. Vo všeobecnosti kresby detí ponuré nie sú a preto sme presvedčení o tom, že ak občas počas pobytu u matky deti takéto kresby nakreslia, nemožno z toho vyvodiť, že by sa nachádzali stabilne v akejsi duševnej nerovnováhe, ktorá by vylučovala to, aby sa rodičia o ne starali v rovnakej miere. Otec súhlasí s tvrdením, že v organizácii Úsmev ako dar absolvoval len jedno stretnutie, avšak toto stretnutie opustil, nakoľko sa mu prístup p. Q. javil ako tendenčný. Nie je predsa možné, aby po 20 minútach stretnutia mohla menovaná pracovníčka organizácie Úsmev ako dar skonštatovať, že láska otca k maloletým deťom je podmienená. Jednoducho, p. Q. á nezbudila u otca dôvera a vzbudila v ňom pocit, že mieni v rámci poradenstva hájiť záujmy matky a nie maloletých detí. Navyše nie je pravdou, že by otec počas tohto stretnutia povedal, že na deti treba len tvrdú ruku, ako je uvedené v správe menovanej organizácie. Otec len prezentoval oprávnený postoj, že v rámci výchovy detí je potrebné stanoviť deťom určité mantinely správania, ktoré deti nemajú prekračovať. Tento postoj otcovi bol otcovi odporúčaný aj psychológom v Nemocnici Ružinov, s ktorým pred približne 6 rokmi otec absolvoval konzultáciu na popud matky, nakoľko v tom čase bolo u maloletého Jakuba badať určité negatívne znaky v správaní. Je pravdou, že otec je na deti prísnejší, avšak v tom zmysle, že vyžaduje dodržiavanie určitých pravidiel. Pravda je však taká, že počas manželského spoluzitia s matkou väčšinu času v poobedňajších hodinách počas pracovného týždňa trávil s maloletými deťmi on. Preto musel organizovať ich presun zo školského, resp. u Ž. predškolského zariadenia na záujmové krúžky, odvoz domov, dohliadal vo väčšej miere na prípravu maloletého T. do školy. Čiže realizoval činnosti, ktoré si logicky vyžadujú zvýšenú dávku disciplíny. Je preto logické, že deti vnímajú otca ako prísnejšieho, to však neznamená, že by ho nejakým spôsobom odmietali, respektíve, že by mal otec zníženú schopnosť sa o deti postarať. Práve naopak, okrem rodičovskej lásky, ktorou deti ich rodičia zahŕňajú, je potrebné u detí v rozumnej miere budovať aj zmysel pre poriadok a disciplínu a je len prirodzené, že rodič, ktorý na dodržiavanie pravidiel viac dbá, je v detskej „optike“ vnímaný ako ten prísnejší. To však neznamená, že tohto rodiča majú deti menej radi, alebo že by s ním chceli tráviť menej času. Na základe vyššie uvedených skutočností má otec za to, že návrh na vydanie neodkladného opatrenia je nedôvodný a samotné vydanie neodkladného opatrenia považuje bohužiaľ za predčasné a narušujúce vznikajúcu stabilitu v živote maloletých detí v rámci striedavej starostlivosti oboch rodičov, ktorá je navyše moderným a preferovaným spôsobom starostlivosti rodičov o maloleté deti. Preto navrhuje, aby súd odvolací vydal nasledovné rozhodnutie: „Krajský súd napadnuté uznesenie Okresného súdu Bratislava II., sp.zn. 27P/114/2020 mení tak, že návrh matky na vydanie neodkladného opatrenia v plnom rozsahu zamietá“, alebo alternatívne: „Krajský súd napadnuté uznesenie Okresného súdu Bratislava II., sp. zn. 27P/114/2020 mení tak, že: Maloleté deti T. Š., narodený dňa XX.X.XXXX J. Ž. Š.B., M. R. XX.XX.XXXX sa dočasne zverujú do striedavej starostlivosti oboch rodičov a to tak, že matka bude zabezpečovať starostlivosť o maloleté deti od pondelku nepárneho kalendárneho týždňa od 16:00 hod. do stredy nepárneho kalendárneho týždňa do 16:00 hod., od piatku nepárneho kalendárneho týždňa od 16:00 hod. do pondelku párneho kalendárneho týždňa do 16:00 hod. a od stredy párneho kalendárneho týždňa od 16:00 hod. do piatku párneho kalendárneho týždňa do 16:00 hod. Otec bude zabezpečovať starostlivosť o maloleté deti od pondelku párneho kalendárneho týždňa od 16:00 hod. do stredy párneho kalendárneho týždňa do 16:00 hod., od piatku párneho kalendárneho týždňa od 16:00 hod. do pondelku nepárneho kalendárneho týždňa do 16:00 hod. a od stredy nepárneho kalendárneho týždňa od 16:30 hod. do piatku nepárneho kalendárneho týždňa do 16:00 hod.

9. Matka sa vyjadrila k odvolaniu otca a uviedla, že odporcu považuje napriek rozdielnym prístupom k niektorým aspektom výchovy maloletých detí za dobrého otca, a je si vedomá kladného vzťahu otca s deťmi a rozvoju tohto vzťahu ani styku otca s deťmi nikdy nechcela a nechce brániť. Naopak, tento sa aj po nariadení neodkladného opatrenia snažila podporovať. Dôvodom, pre ktorý bola navrhovateľka nútená podať návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je však skutočnosť, že manželia nevedia spolu napriek opakovaným snahám navrhovateľky nielen konštruktívne, ale ani korektne komunikovať, a to ani ohľadom problémov týkajúcich sa priamo ich maloletých detí. Odporca, ako je viditeľné aj z podaného odvolania, si nechce pripustiť vplyv rozpadu manželstva na psychiku maloletých detí a ich emočnú stabilitu a potrebu podpory, ktoré sú s ohľadom na ich vek úplne prirodzené. Odporca tieto skutočnosti bagatelizuje a ignoruje dlhodobo, napriek tomu, že sa navrhovateľka snažila zapájať odporcu

do ich riešenia. Namiesto konštruktívneho zapojenia sa do riešenia veci na prospech detí odporca nedôvodne a vo viacerých rovinách osočuje matku. Tá je súčasne úprimne presvedčená, že odporcom jediný presadzovaný model starostlivosti o deti vo forme striedania 2-2-3 dni, má zásadný negatívny vplyv na maloleté deti. Pritom, po nariadení neodkladného opatrenia a ustálení režimu detí sa stav detí výrazne zlepšil a prospieva im. Aj keď sa matka nebráni širšiemu styku otca s deťmi (naopak, tento sa snažila odporcovi aj nad rámec neodkladného opatrenia viac krát umožniť), zásadne nesúhlasí so striedavou starostlivosťou, pre ktorú nie sú dané ani vhodné psychologicko-emočné podmienky na strane detí, ani prijateľná a na to nevyhnutná komunikačná báza medzi rodičmi. Podrobnosti uvádza navrhovateľka v jednotlivých častiach tohto vyjadrenia nižšie. Navrhovateľka ďalej doplnila, že má záujem na zlepšení komunikácie s odporcom v najlepšom záujme ich maloletých detí, je pripravená v tomto smere absolvovať s odporcom sociálne a/alebo psychologické poradenstvo, či už na súkromnej báze (ktoré odporcovi opakovane navrhovala) alebo v rámci pôsobenia príslušného súdu a Úradu práce sociálnych vecí a rodiny. V rámci tohto poradenstva je rovnako pripravená riešiť a zohľadniť aj možnosti a odborné odporúčania ohľadom starostlivosti o maloleté deti, s cieľom dosiahnutia prijateľnej dohody zohľadňujúcej stav a záujmy maloletých detí. Matka má záujem o korektné vychádzanie s otcom maloletých detí, za súčasného zohľadnenia a naplnenia potrieb a záujmov detí. Má však za to, že na to je potrebná aj snaha a súčinnosť zo strany otca, ktorá (ako je vidieť aj z odôvodnenia odvolania) zatiaľ konštantne absentuje. Navrhovateľka popiera tvrdenie otca, že by počas letných prázdnin zabezpečovali starostlivosť o deti v týždňových cykloch. Odporca sa počas leta (od posledného júnového týždňa) staral o deti z desiatich týždňov počas dvoch týždňov, a to od 20.7. do 26.7. a od 17.8. do 23.8. Ďalší týždeň, ktorý mal otec deti v starostlivosti (od 26.7. až 2.8.), strávili deti u netere odporcu. Matka uviedla, že strávenie dovolenky s otcom nie je porovnateľné s navrhovaným striedaním starostlivosti počas školského roka, bez fixácie na stabilné prostredie. Matka má za to, že tvrdenie odporcu o tom, že sa o deti starali s navrhovateľkou počas leta striedavo nie je pravdivé, dokonca z troch týždňov, ktoré mali byť deti u neho, na jeden týždeň poslal deti k neteri; Odporca nemá záujem komunikovať s navrhovateľkou vo veciach týkajúcich sa detí vecne a korektné, pričom (na legitímnu otázku vhodnosti pobytu detí u osoby, na ktorú nie sú zvyknuté v čase, kedy prežívajú rozpad manželstva rodičov) reaguje voči navrhovateľke autoritatívne a útočne. Matka na tvrdenia otca uviedla, že nekontaktovala deti pravidelne s tým, aby sa im sťažovali, ako jej chýbajú, a že za nimi plače. Deti sa jej zverili a plakali do telefónu, v prevažnej miere Žofia, že im je smutno, pričom ona ich ukludňovala s tým, že ich uistila, že aj oni chýbajú jej, avšak onedlho budú spolu. Išlo o štandardnú emočnú podporu pre deti. Počas ďalšieho telefonátu sa maloletá Žofka po spoločnom telefonáte vzdialila od brata a odporcovej netere a navrhovateľke do telefónu šepkala, že jej je smutno, že za ňou plače, ale že to nemôže povedať pred otcovou neterou. Matka nekontaktovala deti nijako excesívne. Matka má za to, že je úplne legitímne, aby sa matka kontaktovala s deťmi počas pobytu u vzdialenej osoby, najmä v prípade, ak jej predtým deti plačú do telefónu. Obsah telefonátov s deťmi pritom navrhovateľka konzultovala s detskou psychologičkou, ktorá odporúčala, aby navrhovateľka išla deti predčasne vyzdvihnúť, ak sa ich vnímanie nezlepší. Navrhovateľka to navrhla s tým, že by odporca mohol daný počet dní stráviť s deťmi priamo inokedy, čo odporca odmietol. Navrhovateľka s cieľom neeskalovania situácie s odporcom preto toto odporúčanie psychologičky nezrealizovala. Pokiaľ ide o tvrdenie odporcu, že od začiatku školského roka bola starostlivosť zabezpečovaná na princípe striedavej starostlivosti, a že má ísť o stav, na ktorý si deti rýchlo zvykli, a podľa ich vyjadrení (nijako nešpecifikovaných) im vyhovuje, s uvedeným navrhovateľka rovnako nesúhlasí a popiera ich. Starostlivosť uvedeným spôsobom bola nekoordinovane striedaná, navrhovateľka s ním nesúhlasila, avšak v záujme zachovania „kludu“ neeskalovala konflikt s odporcom, aby deti nemali emočný stres ešte aj z hádok rodičov. Rozsah striedania bol počas septembra navyše postupný, kedy spočiatku deti boli u matky viac a až počas druhej polovice septembra otec realizoval ich prespávanie u seba, v iné dni ako cez víkend, napriek nesúhlasu matky. Stav detí sa však počas tohto krátkeho obdobia zhoršil, vrátili sa im návaly emócií a ventilácie agresie. Deti sa taktiež vyjadrili, že s otcom chcú byť (čomu navrhovateľka nechce brániť) avšak chcú bývať „doma“ (u matky) a nesťahovať sa nepretržite. Matka na tieto skutočnosti otca upozorňovala, avšak ten ich nereflektoval. Naopak, otec si bral deti do svojej starostlivosti len na základe oznámenia adresovaného matke detí, bez reflektovania jej požiadaviek, či prosieb na ich privedenie k nej, či na absolvovanie plánovaného programu detí. Matka má za to, že nevydanie neodkladného opatrenia by viedlo len k vyostreniu konfliktu medzi rodičmi maloletých detí a prehĺbeniu negatívnych dopadov na ne a ich zhoršujúci sa emočný stav. Navrhovateľka rovnako nesúhlasí s tvrdením, že deti na režim počas septembra reagovali veľmi dobre a boli s ním spokojné, a že nezaregistroval v ich správaní zmeny. O týchto zmenách svedčia aj prejavy agresie maloletého Jakuba, ktoré viedli až k vzniku monokla u matky. Matka uviedla, že vyššie popísané stavy sa u detí po nariadení neodkladného opatrenia výrazne zlepšili a ustúpili, deti sú podstatne

vyrovnanejšie a stabilizovanejšie. Tieto závery podporuje aj správa organizácie Úsmev ako dar. To rovnako indikuje nielen potrebu dočasnej úpravy pomerov (ktorá je nevyhnutná už preto, že rodičia sa nevedeli dlhodobo na starostlivosti dohodnúť), ale aj dôvodnosť a správnosť výroku neodkladného opatrenia. Zo správy je zrejmé, že podmienky u navrhovateľky sú pre starostlivosť o deti ideálne, ich stav je dobrý a prosperujú. Nie je teda pravdou, že by neodkladné opatrenie narušilo stabilitu po začiatku školského roka ako tvrdí odporca, naopak. V rámci dočasnej úpravy práv a povinností k deťom je aj preto nevyhnutné upraviť dočasne starostlivosť o deti a je dôvodné výroky neodkladného opatrenia potvrdiť (prípadne korigovať) spôsobom navrhnutým nižšie). Navrhovateľka je naďalej presvedčená, že striedavá starostlivosť v súčasnosti nie je pre maloleté deti vhodná a nie je možné ju nariadiť, osobitne nie za súčasného stavu, kedy deti prejavili negatívne následky absencie stability, a kedy odporca nie je schopný s matkou (napriek jej snahám) korektne komunikovať ani v základných otázkach týkajúcich sa detí, pričom súčasne odmieta aj zapojenie odbornej pomoci a poradenstva. Súčasne má navrhovateľka za to (to však subsidiárne k uvedeným primárnym dôvodom), že na strane odporcu nie sú vytvorené dostatočné priestorovo-materiálne podmienky na strane odporcu na optimálnu starostlivosť o maloleté deti. Súčasne navrhovateľka popiera tvrdenia odporcu, že by s deťmi trávila málo času a mali by potrebu bojovať o jej priazeň a pozornosť. Navrhovateľka podriadila potrebám detí, ktoré sú osobitne po rozpade vzťahu manželov mimoriadne dôležité, všetku svoju činnosť. Čas im venuje tak priamo, ako aj nepriamo prostredníctvom návštev odborného poradenstva, ktoré usmerňujú vhodný prístup k deťom v tomto náročnom období a ku ktorým opakovane prizývala aj odporcu. Matka má za to, že ignorovanie možností odbornej pomoci zo strany odporcu je zrejmé aj z vyjadrení odporcu v odvolaní. Tam tvrdí, že sociálna pracovníčka akreditovanej organizácie na podporu rodín Úsmev ako dar bola zaujatá a vzbudila v ňom pocit, že chce hájiť záujmy matky a nie detí. Toto vnímanie odporcu je podľa navrhovateľky skreslené. V rámci konzultácií a poradenstva p. Q. rovnako aj matke vysvetľovala, aký je v tomto období vhodný prístup k maloletým deťom, ktoré potrebujú cítiť jednoznačnú podporu a lásku rodičov. Uvedená „podmienenosť“, ktorú uvádza odporca bola matke vysvetľovaná tak, že deti ani počas ich návalov emócií a prípadnej agresivity nemožno odmietať v zmysle „budem s vami len ak budete dobrí“, „nevrátim sa kým nezačnete poslúchať“ a pod. Kým matka vzala uvedené i ďalšie odborné rady konštruktívne a snažila sa ich aplikovať, odporca ich vníma len povrchné, mimo ich vecnej podstaty a ako útok či zaujatosť voči jeho osobe. Navrhovateľka sa ďalej vzhľadom na odmietavosť odporcu komunikovať so sociálnou pracovníčkou Q. snažila získať aj ďalšiu odbornú pomoc, ktorá by mohla byť pre rodinu prínosná. Preto v rámci organizácie Úsmev ako dar navštívila aj detskú psychologičku p. Q., s ktorou riešila stav detí. Tá rovnako navrhla, že je vhodné kontaktovať otca a zapojiť ho do práce s deťmi. Opakovane ho priamo kontaktovala telefonicky, odmietol však komunikovať aj s ňou. Rovnako odmietol alebo nerefletoval na mnohé iné návrhy navrhovateľky na spoločné riešenie vecí s odbornou podporou. Navrhovateľka uviedla, že sa opakovane snažila o ústretovú a konštruktívnu komunikáciu s odporcom, a to aj po nariadení neodkladného opatrenia. V rámci toho odporcovi navrhla aj, pokiaľ to situácia a stav detí umožňovali, aj širší styk s deťmi než umožňovalo neodkladné opatrenie (napríklad v čase, keď deti nemali kvôli prázdninám, či protipandemickým opatreniam vyučovanie). Odporca však nie je schopný komunikovať s navrhovateľkou korektne ani v takomto prípade a so sarkastickým podtónom buď nedôvodne obviňuje navrhovateľku z nekalých úmyslov alebo navrhovateľku posielal k psychologičke. Navrhovateľka na uvedené reagovala otvorenosťou k akejkoľvek ďalšej odpornej pomoci, ktorá by zlepšila komunikáciu rodičov. Odporcovi navrhla, že (keďže zjavne nedôveruje p. Q. J. U. Q.), aby sám navrhol poradcu alebo psychológa, s ktorým by mohli pracovať na zlepšení komunikácie ohľadom detí. Odporca na to doteraz nereagoval. Z uvedeného je zrejmé, že rodičia nie sú schopní korektnej a vecnej komunikácie, ktorá je jedným zo základných predpokladov funkčnej striedavej starostlivosti. Už táto samotná skutočnosť bráni tomu, aby bola striedavá starostlivosť (popri ďalších aktuálnych dôvodoch) určená súdom. Navrhovateľka zdôraznila a opakuje, že jej záujmom nikdy nebolo a nie je brániť odporcovi v styku s maloletými deťmi a má záujem o ďalší rozvoj ich vzťahu. Je preto aj teraz pripravená rokovať s odporcom o možnostiach úpravy budúcej starostlivosti o deti, ako aj podrobiť sa akémukoľvek sociálnemu, psychologickému alebo inému poradenstvu či mediácii, nakoľko si je vedomá, že bez ohľadu na model starostlivosti je nevyhnutné, aby s odporcom korektne komunikovala a znormálnenie vzťahu rodičov nevyhnutne prispieje aj k pozitívnemu vplyvu na deti. Navrhovateľke je ľúto, že odporca nemá rovnaké vnímanie vecí a namiesto toho sa uchýľuje len k výčitkám a útokom na adresu navrhovateľky. To, že navrhovateľka má skutočný záujem zohľadňovať najlepšie potreby detí a podporovať aj širšiu mieru styku otca s nimi, a to v čo najširšom rozsahu, ktorý zohľadňuje režim detí a dopad na ne, preukazujú aj jej opakované ponuky po nariadení neodkladného opatrenia, kedy odporcovi chcela umožniť širší styk s deťmi, a to najmä dňa 19.10.2020 ponúkla navrhovateľka odporcovi, že môže dňa 20.10.2020, keď mali mať deti riaditeľské voľno byť s deťmi počas celého

dňa a nie až od 15:00, odporca však reagoval odmietavo a útočne a obvinil navrhovateľku, že nechce, aby ju jej právnik potom naháňal. Keď mu napísala, že ak sa na niečom ako rodičia dohodnú, tak ho určite nikto naháňať nebude, na čo odporca len urazene odpísal, že navrhovateľkine slovo pre neho nič neznamená. Dňa 23.10.2020 ponúkla navrhovateľka odporcovi, že vzhľadom na to, že deti mali mať prázdniny deň pred a deň po víkend, ktorý mali podľa neodkladného opatrenia tráviť s odporcom, môže byť s nimi celý uvedený čas, ak by mu to vyhovovalo. Odporca tento návrh odmietol SMS správou z 25.10.2020 a obvinil navrhovateľku, že to nerobí s čistým úmyslom. Dňa 8.11.2020 preposlala odporcovi e-mailovú správu o možnosti, aby maloletý Jakub v utorok chodil na tréningy, o ktoré mal záujem. Reakcia odporcu z toho istého dňa bola útočná a vyčítavá. V reakcii z 9.11.2020 navrhovateľka uviedla, že by mohli v prípade potreby prediskutovať možnosť výmeny dní starostlivosti o deti, ak by to synovi malo umožniť chodiť na tréning, o ktorý má záujem. Súčasne uviedla, že v ten deň, keď si mal mať odporca styk s deťmi podľa úpravy neodkladného opatrenia od 15:00, môže prísť pre deti aj skôr, nakoľko v ten deň nemali školu. Reakcia odporcu bola opäť len útočná. Pre deti si prišiel o 15:00. Navrhovateľka tieto návrhy predniesla vždy vtedy keď videla, že dlhší pobyt u otca by s ohľadom na zmenu v rozsahu vyučovacieho procesu nenarušili neprimerane denný režim detí, a pokiaľ to ich aktuálny stav v daných dňoch umožňoval. Cieľom navrhovateľky je tak naozaj len najlepší záujem detí, a súčasne aj čo najširšia miera styku s otcom, ktorý chce podporovať aj nad rámec neodkladného opatrenia. Táto miera styku má z pohľadu navrhovateľky základné limity, ktoré je potrebné zohľadniť, a to najmä (i) stabilita denného režimu detí, (ii) emočný a psychický stav detí a (iii) kontinuita v školských a mimoškolských aktivitách. Vyššie uvedené limity pod č. i. a ii podľa najlepšieho presvedčenia navrhovateľky neumožňujú aktuálne uvažovať o sriedavej starostlivosti o deti (a takúto starostlivosť nemožno podľa nej nariadiť bez riadneho posúdenia v rámci konania o neodkladnom opatrení). Súčasne limit uvedený pod č. iii výrazne ovplyvňuje nespokojnosť a negatívna komunikácia odporcu. Na základe vyššie uvedeného má navrhovateľka za preukázané, že úprava starostlivosti neodkladným opatrením je nevyhnutná, keďže rodičia sa nevedia na starostlivosti dohodnúť. Súčasne má za preukázané, a podporuje to aj potvrdenie organizácie Úsmev ako dar, že momentálne usporiadanie starostlivosti je pre deti vyhovujúce a prospieva im, pričom podmienky o starostlivosť matkou sú viac ako dostatočné. Taktiež je preukázané, že matka sa snaží s odporcom komunikovať a vždy keď je to možné umožňovať mu aj styk nad rámec neodkladného opatrenia. Podľa navrhovateľky nie je preto dôvod na zrušenie ani zmenu neodkladného opatrenia. S ohľadom na uvedené navrhovateľka navrhuje, aby odvolací súd odvolanie odporcu zamietol a neodkladné opatrenie potvrdil. Súčasne si navrhovateľka dovoľuje navrhnúť, aby odvolací súd v odôvodnení potvrdzujúceho rozhodnutia odporcovi priblížil, že úprava styku podľa neodkladného opatrenia nebráni tomu, aby mu matka umožnila styk s maloletými deťmi aj v iných časoch, pokiaľ sa na tom zhodnú (bez ohľadu na to, či z iniciatívy otca, matky alebo detí). V prípade, ak by mal odvolací súd za potrebné uvedené doplniť aj do výroku neodkladného opatrenia, navrhovateľka by voči tomu nenamietala. Okrem toho si navrhovateľka, s ohľadom na dlhodobu negatívnu a po nariadení neodkladného opatrenia ešte vyostrenú komunikáciu odporcu aj vo veciach týkajúcich sa maloletých detí, dovoľuje navrhnúť, aby súd súčasne uložil navrhovateľke a odporcovi podľa § 37 ods. 2 písm. d) zákona o rodine výchovné opatrenie na dobu šesť mesiacov spočívajúce v povinnosti podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo psychologickému poradenstvu na príslušnom Úrade práce sociálnych vecí a rodiny, za účelom zlepšenia vzájomnej komunikácie medzi rodičmi vo veciach týkajúcich sa maloletých detí.

10. Odvolací súd preskúmal vec súc pritom nebol viazaný rozsahom ani dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 CMP), túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť, respektíve zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné a uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne a právne správne potvrdiť (§ 387 ods. 1, 2 CSP).

11. Podľa § 65 CMP odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

12. Podľa § 66 CMP odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný.

13. Podľa § 367 ods. 3 CMP uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia je vykonateľné vyhlásením; ak sa nevyhlasuje, je vykonateľné, len čo bolo vyhotovené.

14. Odvolací súd dopytom na súd prvej inštancie zistil, že na prvoinštančnom súde sa vedie konanie o úpravu práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu pod sp.zn. 11P/125/2020. Predmetné konanie nie je doposiaľ nie je právoplatne skončené.

15. Účelom neodkladného opatrenia je dočasne upraviť pomery účastníkov, či už pred začatím konania alebo v priebehu konania. Možno ho nariadiť len vtedy, respektíve dovtedy, kým nie sú dané podmienky pre konečné rozhodnutie vo veci. Zásadne sa ním neprejudikuje právo účastníkov a tretích osôb. Stráca svoje opodstatnenie akonáhle súd poskytne ohrozenému alebo porušenému právu definitívnu ochranu. Musí byť pritom daná aspoň naliehavá potreba predbežnej úpravy a nárok musí byť osvedčený.

16. Odvolací súd má za to, že obaja rodičia tvrdia takpovediac to isté, avšak každý zo svojho pohľadu. Matka má za to, že maloleté deti majú byť zverené do jej osobnej starostlivosti, a súčasne má záujem otcovi umožňovať styk s maloletými deťmi aj nad rámec nariadeného neodkladného opatrenia (podľa jej vyjadrenia). Otec má za to, že najvhodnejšia starostlivosť pre maloleté deti je striedavá osobná starostlivosť v režime, v akom túto striedavú starostlivosť navrhol on, s odôvodnením, že táto prebiehala medzi rodičmi a deťmi pred nariadením neodkladného opatrenia a deti boli na ňu zvyknuté a taktiež s ňou boli spokojné. Predmetné vyjadrenia rodičov sú však takpovediac protichodné. Inak povedané, každý z rodičov vníma túto situáciu zo svojho pohľadu. Matka uvádza, že tvrdenia otca nie sú pravdou, nakoľko deťom striedavá osobná starostlivosť nevyhovuje, pretože sú z nej nervózne, zle sa prispôbujú. Otec má za to, že matkou navrhovaná úprava styku otca s maloletými deťmi je nevyhovujúca, nakoľko deti boli zvyknuté na striedavú osobnú starostlivosť, čo im vyhovovalo. Vzhľadom na uvedené odvolací súd nevie s istotou ustáliť, ktoré tvrdenie toho-ktorého rodiča je pravdivé, respektíve zohľadňujúce skutočný stav vecí. Z dôkazov založených v súdnom spise však nepochybne vyplýva, že každý z rodičov má inú predstavu o úprave styku s maloletými deťmi, respektíve o zverení maloletých detí. Odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie má za to, že medzi rodičmi bez konkrétnej úpravy styku vzniknú konfliktné situácie, negatívne vplyvajúce na maloleté deti. Medzi rodičmi nepochybne chýba konštruktívna komunikácia, pričom situáciu súd prvej inštancie vyhodnotil tak, že prostredníctvom nariadenia neodkladného opatrenia dôjde k zastabilizovaniu pomerov, nakoľko rodičia sa nevedia o úprave styku dohodnúť a aj z tohto dôvodu je daná potreba bezodkladnosti úpravy pomerov. Odvolací súd má taktiež za to, že s poukazom na protichodné požiadavky rodičov, ako aj s poukazom na to, že rodičia sa na úprave styku nedohli a z tohto dôvodu vznikajú konfliktné situácie negatívne vplyvajúce na maloleté deti je daná potreba bezodkladnosti úpravy pomerov t.j. potreba nariadenia neodkladného opatrenia. V danom prípade je však potrebné uviesť, že zistenie skutočnosti, či pre maloleté deti je vhodná striedavá osobná starostlivosť, alebo výlučná starostlivosť jedného z rodičov s úpravou styku s druhým z rodičov bude možné objektívne posúdiť až po vykonaní dokazovania realizovanom vo veci samej. Pri nariadení neodkladného opatrenia sa však zohľadňuje výlučne nevyhnutná úprava styku, prípadne nevyhnutný zásah do výkonu rodičovských práv. V danom prípade má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie zohľadnil uvedené kritériá, pričom úprava styku otca s maloletými deťmi je nariadená v nevyhnutne miere zohľadňujúca zachovanie primeraného kontaktu s druhým rodičom, tak aby nedošlo k odcudzeniu medzi otcom a maloletými deťmi. Pokiaľ ide o samotné zverenie maloletých detí do osobnej starostlivosti matky, odvolací súd sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie, pričom potreba dočasného zverenia maloletých detí matke je odôvodnená vyššie uvedenými skutočnosťami, a to hlavne neschopnosťou komunikácie medzi rodičmi, ktorí pri zverení maloletých detí, respektíve úprave styku presadzujú každý svoj model, pričom odvolací súd nadobudol dojem, že matka sa z jednotlivých podaní javí viac prispôsobivejšia a ústretovejšia oproti otcovi, ktorý sa snaží bezvýhradne zotrvať na svojom názore. Z vyššie uvedených dôvodov, ale hlavne z dôvodu zastabilizovania vzťahov medzi rodičmi a maloletými deťmi, ako aj s poukazom na to, táto forma neodkladnej úpravy medzi sa realizuje medzi rodičmi a maloletými deťmi od októbra 2020 t.j. približne 3,5 mesiaca odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie vo všetkých napadnutých výrokoch, ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods.1, 2 CSP). Záverom odvolací súd uvádza, že zostávajúce skutočnosti tvrdené otcom v rámci podaného odvolania je potrebné riešiť v rámci konania vo veci samej, nakoľko tieto nie je možné riešiť v rámci konania o nariadenie neodkladného opatrenia.

17. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ustanovením § 52 C.m.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, pretože ide o konanie, ktoré bolo možné začať aj bez návrhu.

18. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).